

- D C9 D B9**
1. Ačkoli v technice jsem dokonalá nula,
D C9 D B9
ač nemám ponětí, co tištěný je spoj,
F# Bmi C#7 F#
kéž by mi technická část z vás teď prominula,
D C9 D Ddim
já bych chtěl v pokoji u sebe mít stroj.
2. Vlastně by nemusel být tak docela celý,
stačí pár koleček a třeba nějaký píst,
dokonce klidně by moh' být i bez hřídelí,
snad jenom se šroubky jsem si zcela jist.
3. Co na tom, že o strojích nemám ani zdání,
to nemůže mi bránit, abych je měl rád,
jenomže stroj se velmi těžko shání,
já bych byl ochoten všechno za něj dát.
D A F# Hmi
R: Až si někdy někoho pozvu k sobě domů,
D A F# Hmi
kupříkladu známého či krásnou neznámou,
H7 Emi G D
uprostřed řeči pak nastane bod zlomu,
Fdim Asdim Hdim A7, 5#
"proboha," řekne, "a k čemu máš ten krám?"
3. Vyvést však z míry se tím nenechám,
s pýchou pak řeknu a bez vzrušení,
že vlastně nevím, k čemu ho tu mám,
D C9 D
že vlastně vůbec nemám tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tu-tušení.